

ordnet anklagemyndighed kan påklages til vedkommende umiddelbart overordnede anklagemyndighed. Afgørelser truffet af politimesteren i forbindelse med behandlingen af straffesager kan f.eks. indbringes for statsadvokaten, hvis afgørelse af klagesagen er endelig.

Dette hovedprincip suppleres imidlertid af forskellige regler, der i konkrete situationer kan føre til, at sagen behandles også af f.eks. Rigsadvokaten og Justitsministeriet.

For det første har såvel Rigsadvokaten som Justitsministeriet adgang til af egen drift at gribe ind i behandlingen af konkrete sager eller visse grupper af konkrete sager. Sådant indgreb kan være foranlediget af henvendelser fra borgeren, af medieomtale eller af den overordnede anklagemyndigheds almindelige interesse i f.eks. at følge påtalepraksis på et bestemt område. De sager, der kan være tale om at den overordnede anklagemyndighed indfordrer til gennemgang, kan såvel være sager, hvor påtalekompetencen efter det foreliggende lovforslag udlægges til politimesteren, som sager, hvor politimesteren allerede i dag har påtalekompetence.

For det andet kan det ved administrative forskrifter bestemmes, at beslutninger om påtale i bestemte sagstyper skal forelægges den overordnede anklagemyndighed. Sådant forelæggelse indebærer, at afgørelse om påtale anses for truffet af den overordnede anklagemyndighed, for hvem sagen er forelagt.

Som nævnt i de særlige bemærkninger til § 99 og § 101 anses som førsteinstansafgørelser også afgørelser truffet af en statsadvokat som følge af forelæggelse fra en politimester eller afgørelser truffet af rigsadvokaten som følge af en forelæggelse fra en statsadvokat eller en politimester, selv om afgørelsen meddeles af politimesteren eller statsadvokaten.

Som eksempel kan nævnes, at rigsadvokaten tiltræder en indstilling fra politimesteren og

statsadvokaten om tiltalerejsning i en sag, hvor tiltale efter de for anklagemyndigheden gældende interne forelæggelsesregler forudsætter rigsadvokatens tiltræden. I disse tilfælde udfærdiges anklageskriftet af politimesteren eller statsadvokaten, men en klage over afgørelsen om tiltalerejsning må behandles efter reglerne om klage over afgørelser truffet af rigsadvokaten som førsteinstans med den følge, at afgørelsen kan påklages til justitsministeren. Såfremt en foreskrevet forelæggelse for den overordnede myndighed er undladt eller det ikke kan ses, om den overordnede myndighed har realitetsbehandlet sagen, medfører dette, at afgørelsen kan påklages, som om forelæggelse var sket.

Spørgsmål nr. 11:

»Ministerens bedes oplyse, om en klage til en tredje instans efter lovforslagets gennemførelse vil blive afvist under henvisning til, at den påklagede afgørelse er endelig.«

Svar:

Adgangen for justitsministeren og rigsadvokaten til i kraft af deres overordnede stilling at give tjenestebefalinger i konkrete sager medfører, at enkeltsager kan tages op til behandling på ethvert stadi i sagen. En af de måder, hvorpå ministeren eller rigsadvokaten kan få kendskab til konkrete sager, er henvendelser fra de berørte eller andre eller presseomtale.

En klage til den overordnede anklagemyndighed kan derfor medføre, at sagen – i kraft af den pågældende myndigheds overordnede stilling og *ikke* i kraft af klageregler – undergives en fornyet behandling. Finder den overordnede myndighed imidlertid ikke grundlag for at realitetsbehandle sagen, kan klagen afvises under henvisning til, at den påklagede afgørelse er endelig.